

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS BESLUT 2007/845/RIF

av den 6 december 2007

om samarbete mellan medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar när det gäller att spåra och identifiera vinning eller annan egendom som härrör från brott

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

rättsligt samarbete när det gäller frysning och förverkande av vinning, hjälpmedel och annan egendom som härrör från brott.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 30.1 a och b samt 34.2 c,

med beaktande av initiativet från Konungariket Belgien, Republiken Österrike och Republiken Finland,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Den viktigaste drivkraften bakom den gränsöverskridande organiserade brottsligheten är ekonomisk vinning. Den ekonomiska vinningen stimulerar till att begå ytterligare brott för att öka denna vinning. Därför bör de brottsbekämpande organen ha den nödvändiga kompetensen för att utreda och analysera de ekonomiska spåren efter brottslig verksamhet. För att effektivt kunna bekämpa den organiserade brottsligheten måste information som kan leda till spårning och beslagtagande av vinning av brott och annan egendom som tillhör brottslingar snabbt utbytas mellan Europeiska unionens medlemsstater.

(2) Rådet har antagit rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial ⁽²⁾ och rambeslut 2005/212/RIF av den 24 februari 2005 om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott ⁽³⁾, vilka behandlar vissa aspekter av straff-

(3) Det krävs ett nära samarbete mellan de berörda myndigheter i medlemsstaterna som sysslar med att spåra olaga vinning och annan egendom som kan bli föremål för förverkande, och bestämmelser bör införas för att möjliggöra direktkommunikation mellan dessa myndigheter.

(4) Medlemsstaterna bör därför inrätta nationella kontor för återvinning av tillgångar med behörighet på dessa områden och bör se till att ett snabbt informationsutbyte kan ske mellan dessa kontor.

(5) Camden-nätverket för myndigheter för återvinning av tillgångar (Carin), vilket inrättades i Haag den 22 och 23 september 2004 av Österrike, Belgien, Tyskland, Irland, Nederländerna och Förenade kungariket, utgör redan ett globalt nätverk av yrkesverksamma och experter som syftar till att förbättra den gemensamma kunskapen om metoder och tekniker när det gäller gränsöverskridande identifiering, frysning, beslagtagande och förverkande av vinning och annan egendom som härrör från brott. Detta beslut bör utgöra ett komplement till Carin genom att ge en rättslig grund för informationsutbytet mellan kontoren för återvinning av tillgångar i samtliga medlemsstater.

(6) I sitt meddelande till rådet och Europaparlamentet "Haag-programmet: Tio prioriteringar för de kommande fem åren", förespråkar kommissionen att det skapas kraftfullare verktyg för att hantera de ekonomiska aspekterna av organiserad brottslighet, bland annat genom att främja inrättandet i medlemsstaterna av enheter för underrättelser om kriminellas tillgångar.

⁽¹⁾ Yttrande av den 12 december 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 196, 2.8.2003, s. 45.

⁽³⁾ EUT L 68, 15.3.2005, s. 49.

- (7) Samarbete mellan kontoren för återvinning av tillgångar och mellan kontoren för återvinning av tillgångar och andra myndigheter med uppgift att underlätta spårande och identifiering av vinning som härrör från brott bör ske på grundval av de förfaranden och tidsfrister som anges i rådets rambeslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat uppgifts- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater ⁽¹⁾, inbegripet skälen i detta för vägran att lämna ut uppgifter.
- (8) Detta beslut bör inte påverka samarbetsordningen enligt rådets beslut 2000/642/RIF av den 17 oktober 2000 om en samarbetsordning för medlemsstaternas finansunderrättelseenheter avseende utbyte av information ⁽²⁾ eller de befintliga arrangemangen för polissamarbete.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kontor för återvinning av tillgångar

1. Varje medlemsstat ska inrätta eller utse ett nationellt kontor för återvinning av tillgångar med uppgift att underlätta spårande och identifiering av vinning och annan egendom som härrör från brott och som kan bli föremål för ett beslut av en behörig rättslig myndighet om frysning eller beslagtagande eller om förverkande inom ramen för ett straffrättsligt eller, i den mån det är möjligt enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning, ett civilrättsligt förfarande.
2. Utan att det påverkar punkt 1 får en medlemsstat i enlighet med dess nationella lagstiftning inrätta eller utse två kontor för återvinning av tillgångar. Om en medlemsstat har fler än två myndigheter med uppgift att underlätta spårande och identifiering av vinning som härrör från brott, ska den utse högst två av sina kontor för återvinning av tillgångar till kontaktpunkter.
3. Varje medlemsstat ska meddela vilka myndigheter som är nationella kontor för återvinning av tillgångar i den mening som avses i denna artikel. De ska skriftligen anmäla denna information samt alla senare ändringar till rådets generalsekretariat. Denna anmälan ska inte hindra andra myndigheter som har till uppgift att underlätta spårande och identifiering av vinning som härrör från brott från att utbyta information enligt artiklarna 3 och 4 med en annan medlemsstats kontor för återvinning av tillgångar.

Artikel 2

Samarbete mellan de nationella kontoren för återvinning av tillgångar

1. Medlemsstaterna ska se till att deras kontor för återvinning av tillgångar samarbetar med varandra i de syften som anges i

⁽¹⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 89.

⁽²⁾ EGT L 271, 24.10.2000, s. 4.

artikel 1.1 genom att utbyta information och bästa praxis, både på begäran och på eget initiativ.

2. Medlemsstaterna ska se till att detta samarbete inte hindras av vilken ställning som kontoren för återvinning av tillgångar har enligt nationell lagstiftning, oavsett om dessa ingår i en administrativ, en brottsbekämpande eller en rättslig myndighet.

Artikel 3

Informationsutbyte på begäran mellan kontor för återvinning av tillgångar

1. En medlemsstats kontor för återvinning av tillgångar eller andra myndigheter i en medlemsstat med uppgift att underlätta spårande och identifiering av vinning som härrör från brott kan begära information från en annan medlemsstats kontor för återvinning av tillgångar i de syften som anges i artikel 1.1. För detta ändamål ska kontoret följa de regler som antagits vid genomförandet av det beslutet.

2. När det ansökande kontoret för återvinning av tillgångar fyller i det formulär som tillhandahålls enligt rambeslut 2006/960/RIF ska det även närmare ange syftet med och skälen för sin begäran samt vilket förfarande som ska tillämpas. Det ska vidare närmare ange vilken egendom som berörs eller söks (bankkonton, fast egendom, bilar, lustjakter och andra föremål med högt värde) och/eller vilka fysiska eller juridiska personer som förmodas vara inblandade (t.ex. namn, adresser, födelsedatum och födelseort, datum för registrering, aktieägare, huvudkontor). Sådana uppgifter ska vara så detaljerade som möjligt.

Artikel 4

Informationsutbyte på eget initiativ mellan kontor för återvinning av tillgångar

1. Kontor för återvinning av tillgångar eller andra myndigheter med uppgift att underlätta spårande och identifiering av vinning som härrör från brott kan, inom ramen för tillämplig nationell lagstiftning och utan föregående begäran, utbyta sådan information som de anser nödvändig för att ett annat kontor för återvinning av tillgångar ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med de syften som anges i artikel 1.
2. Artikel 3 ska, i tillämpliga delar, tillämpas på informationsutbyte enligt denna artikel.

Artikel 5

Dataskydd

1. Varje medlemsstat ska se till att de fastställda reglerna för dataskydd även tillämpas vid förfarandet för informationsutbyte enligt detta beslut.

2. Användning av information som har utbyttts direkt eller bilateralt i enlighet med detta beslut ska omfattas av de nationella dataskyddsbestämmelserna i den mottagande medlemsstaten, där samma dataskyddsbestämmelser ska gälla för informationen som om de hade samlats in i den mottagande medlemsstaten. De personuppgifter som behandlas i samband med tillämpningen av detta beslut ska skyddas i enlighet med Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och, för de medlemsstater som har ratificerat det, tilläggsprotokollet till den konventionen av den 8 november 2001 om tillsynsmyndigheter och gränsöverskridande flöden av personuppgifter. Principerna i Europarådets rekommendation nr R(87) 15 om polisens användning av personuppgifter ska också beaktas när brottsbekämpande myndigheter behandlar personuppgifter som erhållits enligt detta beslut.

Artikel 6

Utbyte av bästa praxis

Medlemsstaterna ska se till att kontoren för återvinning av tillgångar utbyter bästa praxis angående metoder för att göra medlemsstaternas insatser effektivare när det gäller spårande och identifiering av vinning och annan egendom som härrör från brott och som kan bli föremål för beslut om frysning, beslagtagande eller förverkande av en behörig rättslig myndighet.

Artikel 7

Förhållandet till befintliga samarbetsarrangemang

Detta beslut ska inte påverka de skyldigheter som följer av Europeiska unionens instrument om ömsesidig rättslig hjälp eller om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål, av bilaterala eller multilaterala avtal eller arrangemang mellan medlemsstaterna och tredjeländer om ömsesidig rättslig hjälp och av beslut 2000/642/RIF och rambeslut 2006/960/RIF.

Artikel 8

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska se till att de kan samarbeta fullt ut i enlighet med bestämmelserna i detta beslut senast den 18 december 2008. Senast vid samma tidpunkt ska medlemsstaterna till rådets generalsekretariatet och kommissionen översända varje bestämmelse i sin nationella lagstiftning som gör det möjligt för dem att uppfylla sina skyldigheter enligt detta beslut.

2. Så länge medlemsstaterna ännu inte har genomfört rambeslut 2006/960/RIF ska hänvisningar i detta beslut till rambeslutet anses avse hänvisningar till tillämpliga instrument för polissamarbetet mellan medlemsstaterna.

3. Senast den 18 december 2010 ska rådet utvärdera medlemsstaternas efterlevnad av detta beslut, på grundval av en rapport från kommissionen.

Artikel 9

Tillämpning

Detta beslut får verkan samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 6 december 2007.

På rådets vägnar

A. COSTA

Ordförande